

derfor i 20 Aar —, at han, naar man meddeler ham, hvorledes det forholder sig, steds vil sige: Ja, Gud bevares, naar det forholder sig saaledes, saa indser jeg, at jeg bør betale højere end den Anden. Den ærede Ministers Formands Formand, en høit anset Landssthingsmand, har i Kommunalloven, som han fik gennemført, faaet indført en Norm med at opstille en fingeret Indtægt; efter den Tid har man dobbelt faaet Dinene op for, hvor beklageligt det er, at man har villet gjøre Vold paa den gamle Formue- og Leilighedsstat. Efter min Erfaring — og jeg tror, at den holder Stik paa flere Steder — kan jeg sige, at disse Vedtægter, der ere vedtagne i Henhold til Kommunalloven, og som vrænge og fordreie den gamle Formue- og Leilighedsstat, er man nødt til at gjøre Vold paa ved Ligningen i Kjøbstadkommunerne af den simple Grund, at Formue- og Leilighedsstaten er laaet fast ved Lov, og at Vedtægten kun er en Vedtægt, men naar der opstaar Strid mellem en Lov og en Vedtægt, maa man jo gjøre Vold paa Vedtægten og lade Loven gjælde, og skjøndt man i Kjøbstadkommunerne har den Regel gjældende, at man opfører denne Indtægt, tør jeg dog paastaa, at det i mange, ja, i de fleste Kommuner er den gjældende Regel, fordi Naturen er gaet over Optjgtelsen, at man holder paa at beskatte Folk, der have Formue, forholdsvis højere end Folk i en lignende Stilling, med ligesaa stor Indtægt, men med mindre Formue, og at disse finde sig deri uden Klage. De flygte altsaa ikke, og det Samme vil være Tilfelde, hvis man anvender den stigende Skala med Maade, og jeg vil sige: Vil den Slags Folk flygte, saa lad dem flygte, men derfor er der ingen Fare; thi Fordeelen ved at blive i det fjære Danmark er dem for stor, de blive nok. — Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) udviklede et System, som han vilde anbefale til Vedtagelse og navnlig til Overveielse af Udvalget. Rager jeg ikke meget feil, er det System, som han udvikler, en Gang vedtaget her i Folkethinget med en aldeles overveiende Majoritet, og huster jeg ikke irigtig, havde den daværende Minister heller ikke Noget imod det. Det var kun Skalaen, der gik endnu højere, som han havde Noget imod. Ministeriet har altsaa før ikke været nogen stor Fjende af den Slags Skalaer, hvor man fratager et vist Belp fra neden af, lader dette gaa igjennem alle Summer og ikke gjør videre Spring. Jeg kan ikke negte, at det har overrasket mig, at Ministeriet saa let har kunnet

gaa ind paa Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Forslag og har kunnet gjøre det til Grundlag for en Skat i hele Landet. Jeg ser godt, at, hvis Ministeriet kunde gennemføre det og slaa to Fluer med eet Smæk, saa vilde vi for det Første faae en Kommuneskat over hele Landet, der slaar en Streg over Formuen, og hvis vi saa engang komme og skulle have en Statsstat paa Indtægt og Formue, hvorledes faae vi da Formuen frem? Saa ere vi fri for at tage Hensyn til Formuen baade ved Skatter til Kommunen og til Staten. Dette er ogsaa et Moment, som viser, at det nærværende Lovudkast med det Grundlag, som her ligger for, neppe vil gaa igjennem. Jeg skal endnu bemærke med Hensyn til Motiverne, at Ministeriet i Motiverne, Sp. 2994 siger: „Selv en Ansættelse til Stat efter Formue og Leilighed lader sig ikke godt tænke gennemført, uden at man først har dannet sig et Begreb om Skatteyderens aarlige Indtægt.“ Det er mærkværdigt; jeg har som sagt siddet i en Skattekommission en Snes Aar, og det har endnu aldrig truffet mig, at man, naar man ligner efter Formue og Leilighed, saa spørger efter Folks Indtægt. Det kan gjerne være, at man gjør det her i Kjøbenhavn, det vil jeg ikke negte, men i de smaa Kommuner gaar man til Formuen, dette er Grundlaget, og gennem Formuen finder man Indtægten, men man gaar aldrig til Indtægten ligeoverfor eiendomsbefiddende Folk for at finde Formuen. — Jeg skal endnu tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til enkelte Paragrafer. Flere ærede Medlemmer have haft meget stærkt fat paa § 11, men det forekommer mig, at Ingen har gjort gjældende, at det Fradrag, som er opstillet for Børn, i det Hele ikke stemmer med det virkelige Livs Krav. Naar man paa Landet sætter fattige Børn i Pleie, er den almindelige Betaling mellem 30 og 40 Rd. Dette tror jeg er et Bevis for, at den almindelige Skatteborger ikke kan opdrage sine Børn for 20 Rd., det er efter min Mening et slaaende Bevis for, at dette Fradrag, naar man i det Hele taget vil gaa ind paa dette Princip, er for lille. § 23 er ogsaa bleven berørt af ærede Medlemmer, men jeg skal dog tillade mig at gaa lidt nærmere ind paa den. Ministeren foreslaar der fuldstændig at omdanne Overligningskommissionen, saa at man gaar fra den nuværende naturlige Basis. Naar man i det Hele taget har imod, at Amtmanden skal være Mellemand mellem Kommunerne og Ministeriet, saa forekommer det mig at være endnu et større Spring at gjøre Amtmanden til Overlignings-